

N.F.S. Grundtvig “Grundkløgten ved Riisbrighs Grav”

Offentliggjort første gang i *Grundtvigs Værker* version 1.3, oktober 2013

Denne pdf er en læseversion af værket uden kommentarer. Værket findes digitalt med punktkommentarer, indledning, tekstredigering og faksimiler på www.grundtvigsværker.dk

Tekstkilder

A *Førstetrykket*, 1809 (SJ: 113)

Andre udgaver

PS *Poetiske Skrifter* 1

Teksten er etableret af Steen Tullberg

Punktkommentarer og indledning er skrevet af Steen Tullberg, redigeret af Maria Jørgensen

Textredigering er skrevet af Steen Tullberg, redigeret af Klaus Nielsen

Tilsyn ved punktkommentarer og indledning Klaus Nielsen

PDF ved Kim Steen Ravn

Copyright: *Grundtvigs Værker* 2024

|A:935 |PS:138

Grundkløgten ved Riisbrighs Grav.

- 1 Stander stille sorte Mænd!
Her med Støvet af min Ven,
Sætter Kisten ned paa Jord!
Høit skal lyde mine Ord
Til den tause Sørgekare,
Kirkens Hvælvinger skal svare,
Og stadfæste mine Ord.

- 2 Han, hvis Støv nu Jord skal dølge,
Han, den Ædle, som I følge,
Han mig søgte al sin Tid,
Søgte mig med hellig Flid.
Ei forgæves har han grundet,
Hvad han ei paa Jord har fundet
Fandt han nu, da Aanden sig

Hæved fra det kolde Lig.

- 3 **A:936** | **PS:139** Mig at skue og begrunde
Vilde ham ei Nornen unde
Medens han var her paa Jord,
Efter mine dunkle Spor
Som er vidt i Skrifter spredte
Derfor han saa saare ledte;
Men han tabte ei sin Tro,
Derfor eied Sindet Ro.
- 4 Svag han sad paa gamle Dage,
Taus han sad, ei lød hans Klage,
Freden bygged i hans Bryst,
Gud og Bøger var hans Trøst.
Haardt den Evige ham prøved,
Flammen Bøgerne ham røved,
Røved ham sin sidste Skat
Midt i Alderdommens Nat.
- 5 Da sin Gud han bad med Sukke
Ham den Verden at oplukke,
Hvor ei skues gennem Glar,
Hvor selv Natten vorder klar.
Lukt for Jorden blev hans Øie,
Aabnet blev det for det Høie,
Og han vandred i sin Tro
Did hvor Lysets Aander bo.
- 6 Mangen Aand fik Kraft at stige
Høiere i Tankens Rige,
Men en Vandel, mer uplettet,
Efter Kristi Bud indrettet,
Førte Ingen her paa Jord.
PS:140 Hører du det, tause Sørgekare!
Kirkens høie Hvælvinger mig svare,
Og stadfæste mine Ord.
- 7 Kommer kun I sorte Mænd!
Sænker Liget af min Ven
Dybt i Graven ned til Ro!
Støv skal blande sig med Støvet,
Aanden, som i Støv blev prøvet,
Løfted sig til Gud ved Tro.

